

РЕШЕНИЕ

№ 22950

гр. София, 08.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1565** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по жалба на „ТРЕЙС ГРУП ХОЛД“ АД с[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Искър,[жк], бул. „проф. Ц. Л.“ № 96, вх. В, ет. 12, представлявано от изпълнителния директор - инж. Б. Д., чрез юрисконсулт М. Ж., срещу Решение № 4711 от 29.12.2025 г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 20241110215680/2024 г. по описа на съда, Наказателно отделение, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № СО-ОД-Ю-24-25КС-724 от 08.10.2024 г., издадено от зам. кмет на Столична община, като е намален размера на имуществената санкция от 50 000 лева на 10 000 лева за нарушение по чл. 29а, ал. 1, т. 12 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО).

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на съдебното решение, издадено при допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон. Твърди се, че въззивния съд не се е произнесъл по всички възражения на дружеството; съдът не е изяснил правилно фактическата обстановка, поради което е приел неоправдано, че дружеството касатор е извършило нарушение по чл. 29а, ал. 1, т. 12 от Наредбата. По отношение на материалния закон се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на наредбата, която при евентуална бъдеща отмяна от съда води до отмяна на позоваващото се на нея НП, както и че квалификацията на нарушението е неправилна. На последно място е изложено, че СРС не е

приложил правилно материалния закон по отношение разпределяне отговорността между съдружниците в ДЗЗД „Д. 2021“ и субекта на административнонаказателна отговорност. Моли да бъде отменено решението на въззивния съд.

В съдебно заседание касаторът „ТРЕЙС ГРУП ХОЛД“ АД представляван от изпълнителния директор инж. Б. Д., редовно призован, не се явява, не се представлява. Представено е становище от процесуалния представител на дружеството, в което се сочи, че поддържа касационната жалба по изложени съображения в нея и моли съда да отмени решението на Софийски районен съд.

Ответникът по касационната жалба – зам. кмет на Столична община, редовно призован, не се явява, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

По делото е представен отговор на касационната жалба, в който процесуалния представител на ответника е изразил становище, че въззивния съд е установил правилно фактическата обстановка, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и правилно е приложен материалния закон, поради което моли съда да потвърди решението на СРС.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София–град, XXVI касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Софийски районен съд е изменил Наказателно постановление № СО-ОД-Ю-24-25КС-724 от 08.10.2024г., издадено от зам. кмет на Столична община, като е намалил размера на имуществената санкция от 50 000 лева на 10 000 лева за извършено нарушение от дружеството по чл. 29а, ал. 1, т. 12 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО).

Въз основа събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност от решаващия съд е установено, че „ТРЕЙС ГРУП ХОЛД“ АД е санкционирано за това, че на дата 13.05.2024 г. около 14:00 часа в С., район „В.“ на [улица]- участъкът между [улица]и [улица], на строителен обект „Изграждане на канализационна мрежа[жк], е извършвало строително - ремонтни дейности - изграждане на нова канализация, без поставена плътна ограда около строителния обект. Резултатите от проверката били обективирани в констативен протокол № КП-24-0016286 от 13.05.2024г. като бил изготвен и снимков материал. На 04.06.2024 г. в присъствието на упълномощен представител на дружеството е съставен АУАН № 24-26КС-724 като контролните органи приели, че ЮЛ е нарушило разпоредбата на чл. 29а, ал. 1, т. 12 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община. За установеното нарушение е издадено и наказателно постановление, с което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 50 000 лева на основание чл. 154б, ал. 2 от Наредбата.

За да измени наказателното постановление като намали размера на имуществената санкция, въззивният съд е приел, че при издаването на АУАН и НП не се установяват пропуски и съдържат всички съществени реквизити, посочени в чл. 42 - чл. 57 от ЗАНН –съставени са от компетентни органи, нарушението е описано ясно, като са отразени по непротиворечив начин датата, мястото, начинът на извършването му и нарушените разпоредби. Актът е подписан от един свидетел и е връчен на нарушителя. На следващо място съдът в мотивите си е приел, че

ДЗЗД „Д. 2021“ е гражданско дружество по ЗЗД, не е юридическо лице, а е форма на обединяването на две или повече лица за постигане на обща стопанска цел, като правата и задълженията се придобиват от съдружниците, които действат в рамките на гражданското съучастие; административно наказващия орган, като е избрал да санкционира само единия съдружник в гражданското дружество „Д. 2021“, не е допуснал нарушение. По отношение на извършеното нарушение приема, че по делото категорично се доказва от обективна страна, че при извършената проверка, строителните и ремонтни дейности на обекта са се извършвали без поставена плътна ограда. Макар да приема, че нарушението от страна на санкционираното лице е безспорно доказано, констатира, че не са налице основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН, но санкцията е неправилно определена към максималния размер, като намалява размер ѝ на 10 000.00 лева, тъй като така се изпълвали целите заложи в чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

Пред настоящата инстанция от касатора не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

При провеждане на административнонаказателната процедура не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на наказателното постановление. Актът, както и наказателното постановление, са съставени в съответната форма и съдържат необходимите по ЗАНН реквизити. Както в АУАН, така и в НП е направено достатъчно подробно и ясно описание на нарушението и фактическите обстоятелства, при които е извършено. Не е налице неяснота относно вмененото на касатора противоправно деяние, съответно не е нарушено по никакъв начин правото му да организира и осъществи защитата си в пълен обем. Въззивната инстанция е изложила подробно съображенията защо отхвърля възраженията на жалбоподателя като изводите ѝ са изградени при правилно и вярно отразена фактическа обстановка и касационна инстанция не установява допуснати нарушения на процесуалните правила при събирането и оценката на доказателствения материал, които изводи се споделят напълно от настоящия касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2, изр. 2-ро от АПК не следва да бъдат повтаряни.

По отношение на възраженията на касатора, съдебния състав приема, че неподписването на констативния протокол от страна на „ТРЕЙС ГРУП ХОЛД“ АД не представлява съществено нарушение, тъй като не е препятствало правото на дружеството да организира и проведе защитата си.

За възражението, че в констативния протокол е посочено, че ДЗЗД „Д. 2021“ извършва СМР без плътна ограда и не ставало ясно как в АУАН актосъставителя стига до извода, че работите са извършени от касатора, съдебния състав приема, че както е посочено в констативния протокол, проверката, при която е установено нарушението е извършена на обект „Изграждане на канализационна мрежа на кв. Д.“. Обекта е възложен за изпълнение на ДЗЗД „Д. 2021“ въз основа на проведена процедура по възлагане на обществена поръчка. Тази информация следва да е и служебно известна на служителите от Столичния инспекторат, след като извършват проверка на изпълнителя по нея. Р. по Закона за обществените поръчки е публичен и в него се публикуват сключените от възложителите договори, като е публикуван и сключеният между Столична община и ДЗЗД „Д. 2021“ договор за изграждане на канализационна мрежа на кв. Д.. Според справка в ТР съдружници в него са „БУЛСТРОЙ-МОНТАЖИ“ ЕООД и „ТРЕЙС ГРУП ХОЛД“ АД; ДЗЗД представлява гражданско дружество по смисъла на чл. 357 и сл. ЗЗД и не е самостоятелно юридическо лице. Нарушението е констатирано именно при изпълнение на дейностите, възложени по договора на обединението. Не се установява строително-монтажните работи на обекта да са били извършвани от трето лице, различно от участниците в обединението, нито са ангажирани доказателства, които да изключват участието на санкционираното дружество

в изпълнението на възложените дейности (представеният Анекс №1 от 15.09.2022г. е без приложен основен договор и не може да послужи за основание за разпределяне на дейностите по СМР между съдружниците на самостоятелно основание). При тези данни административнонаказващият орган законосъобразно е ангажирал отговорността на „ТРЕЙС ГРУП ХОЛД“ АД като съдружник в неперсонифицираното обединение, чрез което се осъществявала строителната дейност, при която е установено нарушението. Обстоятелството, че административнонаказващият орган не е санкционирал и другия съдружник в обединението, не води до незаконосъобразност на наказателното постановление, тъй като евентуалната отговорност на други лица не изключва отговорността на санкционираното дружество.

За възражението, свързано с липса на материална компетентност при издаване на наредбата, касационна инстанция съобрази следното: Наредба за организация на движението на територията на Столична община има нормативен характер. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗНА, нормативни актове могат да издават само органите, предвидени от Конституцията или от закон. Компетентността на общинските съвети да издават наредби, с които да уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение, е регламентирано в чл. 8 от ЗНА. Отделно от това, чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА също съдържа генерално законово овластяване на Общинския съвет да приема наредби в изпълнение на правомощията си. Наредбата е приета на основание чл. 22, във с вр. чл. 21, ал. 1, т. 13 от ЗМСМА, съгласно които общинският съвет определя изискванията за дейността на физическите и юридическите лица на територията на общината, които произтичат от екологичните, историческите, социалните и другите особености на населените места, както и от състоянието на социалната и инженерната инфраструктура. Изискванията, предвидени в НОДТСО по отношение на дейността на юридическите лица, извършващи строителни работи на територията на СО, са пряко свързани с правомощията на общинския съвет по силата на посочената разпоредба.

Вменената за нарушена разпоредба на чл. 29а, ал.1, т.12 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, забранява извършването на строителни и ремонтни дейности на сгради и строителни обекти без плътна ограда. Обосновано, въз основа на доказателствената съвкупност от писмени и гласни доказателства районният съд е приел за доказано извършено нарушение на нормата.

Касационната инстанция приема за неоснователни възраженията на ответника, че правната квалификация на нарушението е неправилна и административнонаказващият орган е следвало да наложи имуществена санкция на основание друга правна норма, а именно- чл. 138 от Наредбата , която предвижда, че когато нарушение на тази наредба е извършено при или по повод осъществяване дейността на юридическо лице или едноличен търговец се налага имуществена санкция в размер до 500 (петстотин) лева, но не по-малко от 100 (сто) лева. Тази разпоредба е за нарушения, за които в административнонаказателните разпоредби по раздел I от Глава пета не е предвиден отделен санкционен състав, а в процесния случай при изричната регламентация, посочена в разпоредбата на чл. 154б, ал. 2, състава по чл. 138 от НОДТСО не може да намери приложение.

На последно място и относно възражението на касатора, че наложеното наказание е явно несправедливо: санкционната норма на чл. 154б, ал. 2 от Наредбата предвижда, че за нарушенията по чл. 29а, т. 3, т. 6, т. 7, т. 10, т. 11, т. 12, т. 13, т. 17, т. 19 и т. 20 имуществената санкция е в размер от 1 000 до 50 000 лв. за едноличен търговец или юридическо лице; в процесния случай административнонаказващият орган е определил санкция в размер на 50 000 лева, като съдът е намалил размерът ѝ на 10 000 лв. Санкцията е правилно определена от въззивната инстанция и не са налице основания за нейното допълнително намаляване.

Нарушението не разкрива ниска степен на обществена опасност, доколкото е свързано с неизпълнение на задължение, въведено с цел гарантиране живота и здравето на гражданите и безопасността на движението при извършване на строително-монтажни работи. Изискването за поставяне на плътна ограда около строителния обект не представлява формално административно изискване, а мярка за ограничаване на достъпа до строителната площадка и за предотвратяване на рискове, произтичащи от извършваните строителни дейности. В конкретния случай нарушението е извършено при изпълнение на строителни работи по изграждане на канализационна мрежа в урбанизирана територия, включващи изкопни дейности и използване на строителна техника. Липсата на плътна ограда е създала предпоставки за възникване на инциденти с пешеходци, участници в движението и живущи в района, като е увеличила риска от неоторизиран достъп до строителния обект. Обстоятелството, че не са настъпили конкретни вредни последици, не намалява обществената опасност на деянието, тъй като санкционираната разпоредба има превантивен характер и цели именно предотвратяването на подобни неблагоприятни последици. Определеният размер от 10 000 лв. осигурява необходимия баланс между тежестта на нарушението и целите на административното наказание по чл. 12 ЗАНН и не е налице основание за по-нататъшното му редуциране.

С оглед на гореизложеното касационния състав, при извършената проверка по чл. 218 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, постановено без да са допуснати нарушения на закона и съществено нарушение на процесуални правила. Не са налице касационните основания по чл. 348 от НПК, предполагащи отмяна на решението, и то следва да бъде оставено в сила като правилно, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН страните имат право на разноски. Ответникът – зам. кмет на Столична община не е формулирал искане за разноски пред АССГ, поради което разноски в негова полза не се присъждат.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XXVI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4711 от 29.12.2025 г. на Софийски районен съд, постановено по НАХД № 20241110215680/2024 г. по описа на съда, Наказателно отделение.

Решението е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: